

SVENSKT NÄRINGS LIV

Klimat- och näringslivsdepartementet

kn.remissvar@regeringskansliet.se
lars.bryntesson@regeringskansliet.se

Vår referens/dnr:

2023-71
Michelle Tun von Gyllenpalm

michelle.vongyllenpalm@svensktnaringsliv.se

Er referens/dnr:

KN2023/03016

2023-09-11

Remissvar

Betänkandet Värde av vinden - Kompensation, incitament och planering för hållbar fortsatt utbyggnad av vindkraften (SOU 2023:18)

Svenskt Näringsliv har beretts möjlighet att lämna synpunkter på ovanstående remiss.

Att Sveriges framtida elförsörjning fungerar är centralt för vårt välbefinnande och för näringslivets möjlighet att genomföra den klimatomställning som måste ske. De mycket stora investeringar som krävs för att möjliggöra omställningen kommer inte att genomföras om det saknas förtroende för att det svenska elsystemet ska kunna fortsätta erbjuda leveranssäker och fossilfri el till konkurrenskraftiga kostnader. Ett utbyggt energisystem bidrar till Sveriges konkurrenskraft.

Svenskt Näringsliv har presenterat en lång rad policyrekommendationer för energisystemets utveckling¹. Två centrala policyrekommendationer är att bygga så mycket landbaserad vindkraft som är möjligt, och att utveckla de mest attraktiva platserna för havsbaserad vindkraft längs Sveriges kuster. Vi har också varit tydliga med att ny kärnkraft behövs i ett kostnadseffektivt och leveranssäkert elsystem. Det måste bygga på en kombination av väderberoende och planerbar elproduktion. Att ställa kraftslag mot varandra är att göra kraftförsörjningen en otjänst. Kärnkraften höjer värdet av vindkraft och vice versa. Våra analyser av framtidens energisystem i Sverige visar att det behöver stå på tre huvudsakliga ben: vindkraft, vattenkraft och kärnkraft.

¹ [Startprogram för ny kärnkraft \(svensktnaringsliv.se\)](#), [Startprogram vindkraftverk \(svensktnaringsliv.se\)](#) och [Startprogram för utvecklad vattenkraft \(svensktnaringsliv.se\)](#)

Sammanfattning och slutsatser

Att hantera intressekonflikter för markanvändning kopplat till vindkraft på ett sätt som möjliggör samexistens är en nyckelfråga som kräver politiskt ledarskap på nationell, regional och kommunal nivå. Mycket talar för att lokal kompensation kan underlätta för vindkraftens fortsatta utbyggnad. Sådana system har underlättat för vindkraft i Tyskland och Danmark. I Norge, där kostnaden för att bygga ny vindkraft blev för hög på grund av bland annat lokala ersättningar, har det dock kraftigt hämmat vindkraftsutvecklingen. Det krävs därför en balansgång mellan flera intressen.

- Svenskt Näringsliv anser att en kommunalisering av fastighetsskatten på ny kraftproduktion utformat på liknande sätt som den kommunala fastighetsavgiften på bostadshus, dvs att beskattningsrätten finns kvar hos staten men medlen tillförs kommunen, skulle kunna vara ett sätt att skapa incitament till kommuner. Regeringskansliet bör utreda och bereda ett sådant förslag skyndsamt.
- Svenskt Näringsliv anser vidare att om vindkraft påverkar värdet på fastigheter är det rimligt att få ersättning för det. Men det saknas tillförlitliga underlag för hur dessa effekter egentligen ser ut. Sådana bör tas fram, som enskilda forskningsprojekt och/eller som uppdrag till berörda myndigheter.
- Svenskt Näringsliv stöder förslag om ett kommunalt beslut tidigt i processen. Införandet av kommunal tillstyrkan har nämligen under senare år bidragit till politiseringen av vindkraften som kraftslag. Bestämmelsen är rättsosäker och behöver reformeras. Efter remiss-behandling kan en ny proposition baserad på utredningen SOU 2021:53 – En rättsäker vindkraftsprövning – lämnas till riksdagen, som föreslog att kommunerna i stället ska ge ett så kallat lokaliseringsbeslut tidigt i processen.
- Avslutningsvis vill Svenskt Näringsliv uppmana politiker och Regeringskansliet: Miljöbalken som helhet behöver reformeras och fungera mer som en balk för hållbar utveckling.

Inledande reflektioner

Ett generellt dilemma i diskussionerna kring kraftproduktion är att den nytta produktionsanläggningarna ger i regel är nationell eller global medan problemen som upplevs ofta är lokala. Mot klimatnytta och elförsörjning för hela landet ställs störningar eller risker i närmiljön. Förenklat kan man säga att den senare typen av aspekter tenderar att vara mer mobiliserande än den förra. Just vad gäller vindkraft är ett ytterligare dilemma att anläggningen i sig inte genererar särskilt många direkta arbetstillfällen på orten, på det sätt som till exempel etableringen av en industri gör. I denna mening liknar situationen snarare den som råder vid utbyggnad av el- eller telekomnät: de gör stor nytta för samhället, men inte specifikt för det område där de byggs.

Sveriges väg mot kraftigt utökad vindkraftsproduktion är en utmaning som kommer att kräva politiskt ledarskap. Det finns intressekonflikter kopplade till markanvändning för vindkraft där politiken och staten har en central roll för att möjliggöra samexistens och ge vägledning.

Regeringen och dess myndigheter behöver koppla ett grepp om en tydligare planering av det svenska energisystemets utveckling. Idag finns stöd hos allmänheten för ny vindkraft, men det behövs incitament för kommuner att möjliggöra ny kraftproduktion och deras roll i beslutsprocesserna behöver bli mer rättssäker.

Det behövs en plan för samtliga kraftslag och energisystemet som helhet. Det behövs en samordning av nationella kraftintressen – gärna även i form av regionala samordnare, som kan arbeta med all kraftproduktion, elnät och elektrifiering. De tidigare vindkrafts-samordnarna som var anställda i Regeringskansliet men arbetade lokalt underlättade näringslivets etableringar och skulle kunna fungera som förebild.

Vindkraften befinner sig mitt i en teknikutveckling som innebär att den nu och framöver kan leverera mer energi. Dagens vindkraftverk är större, kraftfullare, effektivare, säkrare och kan byggas till en lägre kostnad än tidigare. Sverige har unikt gynnsamma förutsättningar för vindkraft; långa kuster, höga berg, stora arealer med höga vindhastigheter och låg befolkningstäthet. Sverige har en etablerad vindkraftmarknad som klarar sig utan statliga subventioner. Internationellt kapital har på marknadsmässiga grunder stått för stora investeringar i fossilfri svensk energiförsörjning, vilket idag bidrar till att sänka elpriserna för företag och privatpersoner.

Landbaserad vind är den kraftproduktion som skulle kunna expanderas kraftigt mellan 2025–2030. Att värna den produktionen och främja utvecklingen av de mest attraktiva lägena för havsbaserad vind borde därför vara högt prioriterat. Men om expansionen av vindkraft ska kunna fortsätta kommer det krävas politisk tydlighet om att vindkraften är en bärande, välkommen och prispressande del av vårt energisystem. Det kommer också kräva tillförsel av balanserande funktioner i energisystemet. Det finns hinder för vindkraftens expansion – en kombination av kommuners nej till etableringar vilket drivs av ett ökande lokalt motstånd, nationella säkerhetsintressen och stopp i miljöprövningen. Resultatet är att väldigt få nya tillstånd ges för vindkraft i Sverige idag, trots att vindkraftens expansion har starkt stöd från en majoritet av befolkningen.

Regler kan behövas omprövas

Kombinationen av hur dessa hinder samverkar idag innebär att det finns en överhängande risk att den landbaserade vindkraftens utbyggnad kraftigt bromsar in på 5–10 års sikt. Det finns många exempel på hur hindren samverkar med varandra. Vindkraftverk med totalhöjd över 150 meter måste till exempel ha ett högintensivt vitt hinderljus. Kommuner säger ofta nej till höga vindkraftverk eftersom ljuset uppfattas som eller tros bli störande. 150-metersbegränsningen gör att vindkraftverk med bästa möjliga teknik inte tillåts. Och mindre vindkraftverk är inte lönsamma att bygga. Samtidigt har ändrade regler för hindarsbelysning inte kunnat få accept från de aktörer som har inflytande över regelverket; Transportstyrelsen och Försvarsmakten.

De låga siffrorna för såväl nya ansökningar som beviljade tillstånd för landbaserad vindkraft under 2021–2022 kan hänga samman med tillfällig politisk risk kopplat till valet och utredningen om incitament för ny vindkraft, som har potential att öka eller sänka kostnaderna för etablering av ny vindkraft. Att kommunerna väntar sig ersättning för att säga ja kan också göra att de vill säga nej nu och avvakta denna ersättning. Svensk Vindenergis statistik över

land- och havsbaserad vindkraft för åren 2014–2022² visar dock en tydligt negativ trend som pågått under längre tid. Det har blivit svårare och svårare, och tar längre och längre tid, att få tillstånd.

Nödvärdigt att öka kommunernas engagemang i omställningen

Det behöver skapas incitament för ökat kommunalt engagemang. Kommuner behöver tjäna på att mark tillgängliggörs för vindkraft. Idag saknas i praktiken tydliga lokala incitament, vilket gör att många kommuner är avvaktande eller direkt negativa till föreslagna vindkraftsprojekt. Om inte fler kommuner blir drivande i vindkraftens utbyggnad kommer den gå för långsamt. Det är därför positivt att frågan kring kommunernas och länsstyrelsernas arbete med energiplanering lyfts upp.

I den svenska debatten har det under flera år förts fram förslag om att kommunerna ska få ersättning efter omfattningen av vindkraften i kommunerna, för att stärka stödet för ny vindkraft lokalt. Förslagen har främst handlat om att fastighetsskatten ska gå direkt till kommunen. Förslaget har tidigare vunnit begränsat politiskt stöd, framför allt med hänvisning till det kommunala skatteutjämningsystemet och att det är svårt att motivera en särlösning för just vindkraften med denna karaktär.

När vindkraften etableras skapas värdekedjor som möjliggör nya jobb, som ger lokala skatteintäkter. Men den genererar också fastighetsskatt, som ger nationella skatteintäkter. Fastighetsskatt tas ut för vindkraftverk och går in till statskassan, precis som för andra anläggningar med fastighetsskatt. Skatten beräknas utifrån anläggningens storlek. Fastighetsskatten är något lägre för små vindkraft. För dagens storskaliga vindkraftverk saknar nedsättningen till 0,2 procent i realiteten betydelse. För solkraft utgår ingen fastighetsskatt.

”För andra elproduktionsenheter än vindkraftverk, är fastighetsskatten 0,5 procent av taxeringsvärdet (3 § d FSL39). Under perioden 2017–2020 har skattesatsen för vattenkraftverk succesivt sänkts från 2,8 procent till 0,5 procent av taxeringsvärdet. För taxeringsenhet med vindkraftverk är fastighetsskatten 0,2 procent av taxeringsvärdet (3 § f FSL). Den lägre skattesatsen förutsätter dock att skillnaden mellan 0,5 och 0,2 procent av taxeringsvärdet sammantaget inte är högre än 200 000 euro under en treårsperiod enligt EU-kommissionens förordning om stöd av mindre betydelse (3 § femte stycket FSL och HFD 2019-04-16, mål nr 3873-18).”³

I andra länder finns exempel på hur det går att utforma bland annat beskattningen för att skapa fler lokala nyttor för vindkraften. På så vis skulle man kunna förbättra de idag begränsade lokala ekonomiska incitamenten som finns. Exempelvis har våra grannländer Danmark, Finland och Tyskland infört olika modeller för att skapa fler lokala nyttor från vindkraftsetableringar. I Danmark har lokalbefolkningen möjlighet att till självkostnadspris köpa minst 20 procent av nya vindkraftverk. Rättigheten, som följer av lag, har lett till att vindkraften ses som ett lokalt sätt att producera el, där lokalbefolkningen tar ansvar för den egna elproduktionen genom att bli delägare och genom att acceptera förändringarna i landskapsbilden.⁴

² Westander Henrik & Henryson, Jessica, 2023. Statistik om landbaserad vindkraft 2014 till 2022. Svensk vindenergi. <https://svenskvindenergi.org/wp-content/uploads/2023/02/Statistik-om-landbaserad-vindkraft-2014-2022-Svensk-Vindenergi.pdf>

³ Skatteverket, rättslig vägledning om Elproduktionsenheter

⁴ Bodén, Bosse, 2014, Lokal nytta av vindkraft. Mittuniversitetet. <https://miun.diva-portal.org/smash/get/diva2:789263/FULLTEXT01.pdf>

I Danmark finns också en möjlighet för de fastigheter vars värde påverkats negativt av vindkraftsetableringar att ansöka om och få kompensation. Kravet är att det minskade priset på fastigheten ska ha minskat med mer än en procent. I de flesta fall har ersättningen gått till fastigheter som ligger inom 1 200 meter från vindkraftverket och den genomsnittliga ersättningar är cirka 100 000 kr. Finland och Tyskland har i stället infört olika varianter av att skatteintäkter från vindkraftverken stannar i närområdet. I Finland betalas fastighetskatten för vindkraften till kommunen och i Tyskland betalar vindkraftsföretag skatt i de kommuner som företaget har verksamhet utifrån antalet sysselsatta.

Inga nya skatter bör påföras kraftproduktion

Svenskt Näringsliv anser att incitamenten för olika kraftslag ska vara konkurrensneutrala, vilket innebär att statliga utgifter som främjar vindkraft även bör gälla för andra kraftslag. Svenskt Näringslivs principiella hållning är att inga nya skatter bör påföras kraftproduktion. I sammanhanget kan noteras att skatter inte är öronmärkta – det ingår i definitionen av en skatt att den är ett tvångsmässigt bidrag till det allmänna utan någon direkt motprestation. Detta till skillnad från en avgift som däremot vanligen är en penningprestation som betalas för en specificerad motprestation från det allmänna.

Höjda skatter och avgifter på vindkraft skulle inte kunna föras över till kunder, eftersom vindkraften för det mesta inte är prissättande i det svenska elsystemet. En skattehöjning kan inte finansieras av vindkraftföretagen genom att priset höjs för elen och skulle därför direkt försämra företagets marginaler. Detta kan driva investeringar i ny vindkraft bort från Sverige på samma sätt som skedde i Norge när skatter och avgifter höjdes där. I ett andra led, när energiproduktionen inte räcker till, hindrar detta investeringar i svensk industri, svenska företags utveckling, nya svenska jobb och i förlängningen svensk välfärd. Mer vindkraft behövs för att klara klimatomställningen, men incitamenten för att få till stånd dessa investeringar behöver balanseras mot risken att de urgröper vindkraftens lönsamhet och försämrar Sveriges förmåga att attrahera investeringar i ny kraftproduktion.

Införandet av kommunala incitament finansierade av kraftproducenter kan kräva att fastighetsskatten på kraftproduktion sänks. Svenskt Näringsliv har föreslagit många områden där statliga utgifter bör sänkas, som skulle kunna balansera den minskade inkomst detta skulle innebära för statskassan på kort sikt. En kommunalisering av fastighetsskatten på ny kraftproduktion utformat på liknande sätt som den kommunala fastighetsavgiften på bostadshus, dvs att beskattningsrätten finns kvar hos staten men medlen tillförs kommunen, skulle kunna vara ett sätt att skapa incitament till kommuner. En tillståndsgiven vindkraftspark är en miljöprövad verksamhet med en nationell nytta varför ett ekonomiskt incitament till kommunen bör innebära statlig finansiering. Regeringskansliet bör utreda och bereda ett sådant förslag skyndsamt.

Vidare behövs enklare och tydligare regler avseende mervärdesskatt (moms). Detta för att säkerställa att inte byggande och överlåtelser av vindkraftverk kan medföra inlåst ej avdragsgill moms vilket skulle öka investeringskostnaderna med 25 procent.⁵ Momsreformer är möjliga inom ramen för EU:s mervärdesskattedirektiv.

⁵ Fotnot: 140711, Dnr: 131 155560-14/111 [Överlåtelse av projekteringsunderlag och vindkraftverk; mervärdesskatt | Rättslig vägledning | Skatteverket](#)

Incitament för lokalsamhället och närboende

Lokala opinioner kan behöva kompenseras för faktiska skador. Det kan gälla sakägare, orten eller kommunen. Om vindkraft påverkar värdet på fastigheter är det rimligt att få ersättning för det. Det behöver dock vara klart att det föreligger en faktisk skada eller förlust, eller en begränsning av andra utvecklingsmöjligheter. Ersättningarna bör vara mer schabloniserade och effektivt utformade, och vindkraftens marginaler tillåter inga större kostnadsökningar om framtida investeringar till nya kraftverk ska säkras. Idag finns olika former av frivilliga stödinsatser som respektive företag erbjuder, men dessa är mindre förutsägbara för lokala intressenter och svåra för lokala politiker att få insyn i eller kampanja för.

Flera vindkraftsutvecklare har varit skickliga på att skapa förankring och skapa överenskommelser lokalt, men givet den stora expansion som är önskvärd för vindkraften idag och det motstånd den möter gör Svenskt Näringsliv bedömningen att det behövs generella villkor som gör det enklare och mer förutsägbart för bygder och kommuner att avgöra vad ny vindkraft kan innebära lokalt. Incitament för att acceptera ny vindkraft behöver komma den lokala ekonomin till godo, vara förutsebara och enkla att kommunicera. En incitamentsmodell för bygden/lokalsamhället och närboende behöver avgränsas på ett tydligt sätt så att detta förfarande inte sprider sig till andra områden och verksamheter.

Villkoren för närboende spelar roll. Det kommer alltid att finnas skäl för människor som bor i omedelbar närhet till planerade vindkraftverk att vara kritiska, medan vindkraftens nytta är global är potentiella problem mycket lokala. Regler som i större utsträckning tillmötesgår sådan kritik skulle sannolikt till viss del kunna minska motståndet. Samtidigt riskerar allt för generösa villkor att minska intresset att bygga vindkraft, varför detta är en balansgång.

Oron för värdeminskning som drabbar mark- och fastighetsägare vid vindkraftsetableringar är stor, men det saknas tillförlitliga underlag för hur dessa effekter egentligen ser ut. Sådana bör tas fram, som enskilda forskningsprojekt och/eller som uppdrag till berörda myndigheter. I avsaknad av tillräckliga underlag försvåras möjligheten att bemöta spekulationer och oro.

Det kommunala vetot har bidragit till politiseringen av vindkraften som kraftslag

År 2009 infördes det s.k. kommunala vetot⁶, bestämmelsen om kommunal tillstyrkan. Regeln tillkom i samband med att regeringen avskaffade den så kallade dubbelprövningen av vindkraftsanläggningar den 1 augusti 2009. En tillståndspliktig vindkraftsanläggning prövades tidigare enligt både plan- och bygglagen och miljöbalken. Det kommunala vetot gäller även till havs inom svenskt territorialhav, 12 nautiska mil (cirka 22 kilometer) från kusten.

År 2015 utarbetade Energimyndigheten, Naturvårdsverket och SKR en vägledning om kommunal tillstyrkan. Denna fokuserar på lämplig mark- och vattenanvändning ur ett långsiktigt hållbarhetsperspektiv, att beslutet ska vara tydligt och bör motiveras, samt att kommunen inte ska ställa villkor i beslut om tillstyrkan. Vägledningen följs dock inte. Kommunens beslut blandas också samman med länsstyrelsens miljöprövning. Länsstyrelsen kan hänvisa till kommunen och kommunen till länsstyrelsen i en moment 22-aktig process för utvecklingarna. Och kommuners många rekommendationer om höjd, antal turbiner, ljudnivåer etc. leder till att tillstånden är inaktuella när de träder i kraft, eftersom utvecklingen av vindkraftens tekniska och ekonomiska förutsättningar är så snabb.

⁶ Miljöbalken 16 kap 4 §

Införandet av kommunal tillstyrkan har under senare år bidragit till politiseringen av vindkraften som kraftslag. De debatter som förs har återkommande haft karaktär av popularitetsmätningar av vindkraft i allmänhet, snarare än konkreta samtal om lokal lämplighet. Besluten går inte heller att överklaga. Att det kan fattas så politiska beslut och att de kan fattas närsomhelst har bidragit till att mobilisera politiska krafter mot vindkraften. Vindkraftsutvecklare vittnar om ett starkare lokalt motstånd mot vindkraft i Sverige än i andra länder, och att frågan numera är ständigt politiskt aktuell i kommuner där vindkraft planeras. Utformningen av kommunal tillstyrkan har gjort det svårare att hantera det lokala motståndet mot vindkraft på ett konstruktivt och rättssäkert sätt, och kan även ha förstärkt det.

År 2018 avslogs 18 procent av alla ansökningar om tillstånd till vindkraft på grund av att de berörda kommunerna använt sig av sitt kommunala vindkraftsveto. År 2021 hade andelen tillståndsansökningar som avslogs på grund av vindkraftsvetet ökat till 78 procent. Detta gäller för vindkraftverk där projektörer haft dialog och trott på förutsättningarna för projekten. Det finns många projekt där ansökan inte ens lämnas in. Under denna tid har fler ansökningar gjorts, motståndet har blivit mer organiserat och vindkraftverken har blivit större. Kommuner vill i ökande utsträckning inte heller ge tillstyrkan under den period då översiktsplanen ses över, vilket kan ta flera år. Kommuner har avstyrkt vindkraftsetableringar även då den lokala opinionen som helhet visat sig vara positiv i kommunen. Kommuner har också avstyrkt efter att först ha tillstyrkt, och efter att markägare har gjort investeringar i verk som sedan inte kunnat färdigställas. Slutligen har kommuner avstyrkt vindkraftsetableringar inom områden som kommunen själva i sin vindbruksplan pekat ut som lämpliga för vindkraft.

Kommunala vetot behöver reformeras

Den politiska risken för vindkraftsutvecklare har med denna utveckling blivit för hög. Bestämmelsen är rättsosäker och behöver reformeras, samtidigt som det är rimligt att kommunerna har ett inflytande i processen. Dagens regelverk har minskat intresset för att bygga ny vindkraft. Det har också inneburit att vindkraftsutbyggnaden till viss del går i fyraårscykler där förutsättningarna kan ändras vid nästa val. Utredningen "En rättssaker vindkraftsprövning" föreslog att kommunerna i stället ska ge ett så kallat lokaliseringsbeslut tidigt i processen, men en proposition, 2021/22:210 Tidigt kommunalt ställningstagande till vindkraft, röstades ned i riksdagen våren 2022. Skälet var man ansåg att villkoren för hur lokal kompensation för vindkraftsetableringar borde utformas först måste klargöras innan man tar ställning till förslagen.

I och med att Incitamentsutredningen lagt fram sina förslag så är det nu möjligt att presentera nya regler för kommunernas ansvar i tillståndsprocesserna. Det kan finnas skäl att som beredningsunderlag utforma en Ds på Klimat- och näringslivsdepartementet. Men efter remissbehandling av denna kan en ny proposition baserad på SOU 2021:53 – En rättssäker vindkraftsprövning – lämnas till riksdagen. Svenskt Näringsliv stöder förslaget om ett kommunalt beslut tidigt i processen.

Det finns andra möjliga sätt att behålla det kommunala inflytandet, samtidigt som processen kring den kommunala tillstyrkan blir mer balanserad och rättssäker. Ett exempel är hur regelverket i England ser ut. Där krävs en kommunal tillstyrkan för en vindkraftsetablering, men det är möjligt att överklaga ett avslag till regeringen.

Regeringen beslutade i augusti 2022 att tillsätta en förstudie om statens möjlighet att ianspråkta land- och havsområden för nationell fysisk planering och hur detta påverkar det

kommunala självstyret.⁷ Uppdragsbeskrivningen nämner bland annat effekterna av ett förändrat klimat och omställningen till nettonollutsläpp inklusive en snabb utbyggnad av elnät och förnybar energi. Slutredovisning sker till Finansdepartementet i september 2023. Förstudien bör omedelbart omhändertas för att antingen remitteras eller leda till att ytterligare utredningar tillsätts.

Prioriteringsregel mellan miljö- och klimateffekter i miljöbalken

Avslutningsvis vill Svenskt Näringsliv skicka med en uppmaning till politiker och Regeringskansliet - Miljöbalken som helhet behöver reformeras och fungera mer som en balk för hållbar utveckling. Dagens lagstiftning utgår från en skyddstanke, men saknar en utvecklingstanke för den omställning som behöver ske för att nå klimatmålen. Ett konkurrenskraftsperspektiv skulle också vara en viktig komponent i arbetet för att stärka den hållbara utvecklingen.

Svenskt Näringsliv anser att det behövs en prioriteringsregel mellan miljö- och klimateffekter i miljöbalken. Vindkraftsparker kan till exempel strida mot riksintresset kulturmiljö. En prioriteringsregel kan då fastställa att klimatintresset bör gå före riksintresset kulturmiljö. Svenskt Näringsliv anser att det bör införas en skyldighet att göra en sådan prioritering i miljöbalken. Med en prioriteringsregel för målkonflikter för olika skyddsintressen måste domstolar aktivt fatta beslut om vad som är viktigt ur ett samhällsperspektiv. En sådan prioriteringsregel skulle förenkla och förbättra miljöprövningen i relation till klimatmålen och förbättra svensk omställnings- och konkurrenskraft.

Karin Johansson
Vice vd, chef för näringspolitik
och opinionsbildning

Michelle Tun von Gyllenpalm
Expert Energipolicy

⁷ https://www.riksdagen.se/sv/dokument-och-lagar/dokument/kommitteberattelse/uppdrag-att-genomfora-en-forstudie-om-nationell_hab2fid/